



filmoteca

Years and years



Eulàlia Solé Tomàs

Polítloga

i professora associada de la UPF

@eulalia_st

Un dels gèneres més en auge tant en la literatura com en les pel·lícules és l'anomenada «distopia», que sol ser una ficció ubicada temporalment en el futur i que acostuma a presagiar els pitjors desastres, contraposant-se a la utopia. Els sis capítols de *Years and years* ens presenten un futur distòpic, al voltant de la família Lyons, on l'argument transcorre entre el 2019 i el 2034.

Precisament el que fa especial i imprescindible aquesta minisèrie és la seva proximitat en el temps. Es tracta d'una ficció futurista però que l'espectador sap que viurà i veurà si el que presagia la sèrie és cert. I el fet que no plantegi canvis radicals en els reptes que ja estem afrontant és el què més inquieta a aquell qui la mira: els dilemes amb el populisme i la xenofòbia en l'àmbit polític, les conseqüències agreujades del canvi climàtic, una crisi absoluta en la governança europea, qüestions al voltant de la revolució tecnològica i l'expansió de la Intel·ligència Artificial, qüestions morals en relació amb l'orientació i la identitat sexual, les problemàtiques en relació amb fenòmens migratoris massius...

L'acció s'inicia el 2019, amb l'aparició d'una candidata populista —representada per una fantàstica Emma Thompson (1959)— en la política britànica —es llegeix com un alter ego de Boris Johnson (1964) però molt més extremat—, i amb el llançament d'un míssil per part dels EUA a la Xina, per les desavinences sobre els tractats de comerç internacional. Vist des del 2022, pot semblar només descriptiu però en el moment que es va rodar la sèrie, no tot era tan evident. A partir d'aquí, al llarg dels diferents episodis es radiografien els canvis econòmics, polítics i socials al voltant d'una família, els Lyons.

Una de les trames més interessants és l'absoluta estupefacció d'una de les parelles protagonistes, quan la seva filla s'implanta auriculars i una antena dins els dits de la mà, per poder utilitzar-la com un aparell telefònic. Uns pares que es tenen a ells mateixos per gent d'esquerres i progressistes, que podrien acceptar una filla homosexuals, transsexual... de cop no poden digerir que ella vulgui convertir-se en una *cyborg*. Això em porta a pensar sobre quins reptes ens plantejaran els nostres fills que ara mateix són impossibles d'imagi-

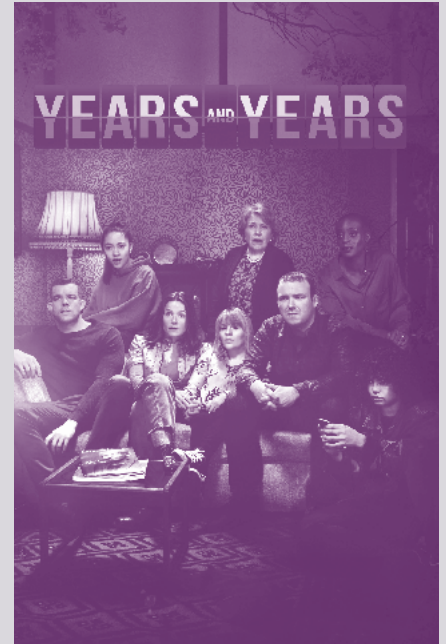
Tracta temes que ens són tan familiars que ens transporten a un futur possible, però al mateix temps deixa a les nostres mans poder prendre decisions abans que sigui massa tard

nar. I com en aquell punt passarem de ser persones de ment oberta a ser intransigents amb els fills amb alguna demanda que ens vindrà de nou i ens semblarà una aberració.

Més de tres anys després de la seva estrena, es pot dir que la sèrie ha tingut una funció casi profètica. L'aparició d'una pandèmia que va paraitzar el món sencer no només va complir-se sinó que, a més, la sèrie es queda curta amb totes les conseqüències que suposen els virus derivats de les conseqüències de l'emergència climàtica. O la mort de la reina d'Anglaterra, que era anticipable per qualsevol però no deixa de ser curiós que encertessin l'any concret. I la resta de vaticinis semblen tan reals... que és el que fa la sèrie interessant i inquietant, a parts iguals.

Mirar una distopia sempre acaba generant una certa angoixa vital, però aquesta producció dirigida per Russell T. Davies (1963) té la capacitat de servir d'avís, en lloc d'amenaça. Tracta temes que ens són tan familiars que ens transporten a un futur possible, però al mateix temps deixa a les nostres mans poder pren-

dre decisions abans que sigui massa tard. I també un dels aprenentatges que ens ofereix és que els reptes són universals, que ni tan sols una família de classe mitjana-alta de Manchester se n'escapa. Amb sis episodis aconseguim fer un *call to action* de manual, prendre consciència dels reptes i no deixar passar més temps per afrontar-los. Perquè al final... anys i anys... i si ens despistem, la sèrie encara haurà fet curt. ■



Years and years
Russell T. Davies

2019